

LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND

Nieuwsbrief 30, september 2013
(geschreven door Marleen Kramer en Bart Konig)

Bart in Zambia

Jullie hebben lang op deze Nieuwsbrief moeten wachten, maar nu is hij extra dik en heel bijzonder. Het grootste deel van deze Nieuwsbrief is geschreven door Bart. Bart is onze zoon en hij is geboren in Zambia. Wij hebben hem geadopteerd uit het transit home in Ndola toen wij in Zambia woonden. Dat was in 1996 toen hij één jaar oud was. Nu is hij 18 jaar en heeft net zijn havodiploma op zak. Hij wilde heel graag weer eens naar Zambia en dit was een mooi moment. Hieronder schrijft hij over zijn ervaringen in Kabwe en Ndola.

Kabwe: community hall, kinderen en Amalia

“Na drie weken vrijwilligerswerk gedaan te hebben in Livingstone, vooral les geven op een pre-school, ben ik door gegaan naar Kabwe om te verblijven bij Amalia. Deze lieve, Italiaanse vrouw van 72 jaar is verbonden aan de Katholieke Kerk en al tientallen jaren actief voor de gemeenschappen in Zambia. Ze woont met twee Zambiaanse meisjes, Joyce en Hellen, die ook hun leven in dienst van de gemeenschap willen stellen, in een mooi huis in Luangwa Compound. Omringd door vele soorten groenten, fruit en bloemen in de mooie tuin en twee enthousiaste honden, kreeg ik een mooie kamer toebedeeld waar ik twee weken kon verblijven.

Samen met Amalia ben ik naar Makululu compound geweest Dit is één van de armere wijken van Kabwe waar meer dan 60.000 mensen wonen. Ze zijn daar bezig met het bouwen van een ‘community hall’ die door de stichting en andere donoren gefinancierd wordt. Deze hall is nog in aanbouw.

Community hall in aanbouw

Ook gingen we naar de goednieuwe ‘Don Bosco Pre-school’. Deze school is door de paters Salesianen, waar Amalia mee samenwerkt, neergezet met donorgeld. We troffen hier zo’n 50 kinderen aan die aan het spelen waren op een ‘voetbalveld’. Achter de school stond een grote pan pap, bestaande uit maïsmeel, soja en suiker, op het vuur. Deze pap wordt twee keer in de week door lokale vrouwen gekookt voor de kinderen

Kinderen zijn inventief in de compound; ze hebben zelf een pooltafel gemaakt.

die hier in de buurt wonen. Dit omdat veel gezinnen zich geen ontbijt kunnen veroorloven. Amalia zorgt voor de ingrediënten voor de pap.

Ondertussen moest ik helpen met het slepen van boomstronken van de pick-up truck naar het

kantoor van het schooltje, zodat ze dat later als brandhout konden gebruiken. Vervolgens gingen we met kerosine de schoolbankjes en stoeltjes schoonboenen, want die zaten nog onder de verf van het schilderen van de muren.

Toen was de pap klaar en riepen we alle kinderen naar binnen om plaats te nemen in het schooltje. Joelend in volle speed, renden ze naar de ingang van de school, waar een oude vrouw ze moest tegenhouden. Twee

aan twee mochten ze beginnen aan een bord pap, wat voor vrijwel alle kinderen hun ontbijt was.

Ook hebben we één van die dagen ballonnen uitgedeeld aan de kinderen, die daar super blij mee waren. Ze zaten allemaal stoer te doen dat ze de mooiste kleur hadden.

Grappig om te zien hoe opgewonden je kunt worden van een paar ballonnen. Echter waren de meeste binnen een uur stuk, omdat de zanderige grond met steentjes niet echt geschikt is voor die kwetsbare speeltjes.

Pap eten in de nieuwe school

Blij met de ballonnen

Tot nu toe werd les gegeven in de Don Bosco Church die tegenover de community hall staat. Deze is ook vrij nieuw en groot genoeg om alle kinderen in te huisen. Een groot deel van de ouders lukt het niet om het relatief kleine beetje schoolgeld te betalen, dus veel kinderen krijgen op het moment les zonder betaling.

Interview met Amalia

Waarom hebt u er voor gekozen projecten te starten in *Makululu compound*?

Amalia: "In deze *compound* wonen veel mensen. Het geboortecijfer is hoog; er zijn veel kleine kinderen. En het is één van de armste wijken in Kabwe."

Bart en Amalia

Waarom is de school zo belangrijk?

Amalia: De pre-school bereidt kinderen en ouders voor op een echte school. School geeft de kinderen veel meer kansen in het leven. Als de ouders het schoolgeld niet kunnen betalen, hoeven ze bij ons niet te betalen. Als ze daarna naar de basisschool gaan en ze kunnen het schoolgeld niet betalen, helpen wij daarbij"

Hoe gaat de vooruitgang van de community hall op het moment?

Amalia: "De fundering en de muren zijn er al, wel moet er eerst nog een dak opkomen voordat we de binnenkant verder kunnen afwerken. Iemand moet garanderen dat hij voor het dak gaat betalen. Er is nog genoeg te doen!

Wanneer het dak af is, gebruik ik het geld dat Marleen me heeft gestuurd. Dat gebruik ik om een kantoorje te bouwen, dat is echt nodig, want nu heb ik geen plek om 200 kinderen van de school te steunen. Ook zal ik daar gesprekken hebben met ouders.

In de toekomst heb ik de intentie om een alfabetiseringsklas te openen. Ik wil een speciale plek voor de kinderen maken die helemaal niet naar school zijn geweest. Ik kan deze kinderen niet tussen de kleintjes zetten."

Wie bouwt en betaalt de gebouwen?

Amalia: "Op het moment hebben we geen vaste financiers. We moeten het hebben van donoren die hun steentje willen bijdragen.

Daarnaast werkt de lokale bevolking mee aan het bouwen van de hal. Vanuit de Christelijke gemeenschappen werden we goed gesteund, we kregen 7 zakken cement van elk van de 14 kerken in Makululu.”

Hoe lang bent u al actief (voor de gemeenschappen) in Zambia?

Amalia: “In 1970 ben ik hier heen gekomen. Ik heb op verschillende plekken gewoond; Kayambi, Mulanga, Chinsali, Isoka en nu Kabwe. Ik probeer te helpen waar ik kan, maar ik werk nu niet erg hard meer. De vrouwen van de pre-school hebben geen redelijk salaris. Ze worden betaald met het geld wat de kinderen aan de school moeten betalen. Het kost 20 Kwacha voor één termijn, maar velen betalen niet. Daarom betaal ik wat uit eigen zak bij.”

Amalia in haar alfabetiseringsklas in Isoka

het voorkomen van HIV in de gemeenschappen.”

Als u president van Zambia was, wat zou u dan doen?

Ik zou niet zoveel universiteiten maken, maar focussen op basisonderwijs. Onderwijs voor iedereen!

Waarom bent u altijd doorgedaan en nooit gestopt?

Amalia: “Als je een droom voor ogen hebt, dan heb je een doel om naar te streven. Dat wil je vasthouden. Zambia voelt als mijn tweede thuis en ik voel me nog steeds nuttig. De Heer geeft mij kracht en de meiden (Joyce en Hellen) zijn een grote steun.”

Welke activiteiten hebt u gedaan over de afgelopen jaren?

Amalia: “Eerst was ik betrokken bij de ontwikkeling van vrouwen, goede voeding en wat vrouwen allemaal doen in het huis. Met de opkomst van HIV/Aids moesten we focussen op de kinderen en scholing. Deze omslag kwam in de jaren '90.

Daarnaast gingen we ons meer richten op

Ndola: pret met kinderen in het weeshuis

Na mijn tijd in Kabwe ben ik de laatste week naar Ndola geweest, waar het weeshuis ‘Childcare and adoption society transit home’ staat. Ik sliep bij de penningmeester, Boston Mulambia, die het hele gezin thuis had slapen, omdat het op dat moment vakantie was. Het waren leuke, open mensen waar mee ik gezellige gesprekken kon hebben.

Het was leuk om weer in “mijn” weeshuis te zijn. Nadat ik de verzorgsters van het weeshuis had begroet, heb ik de rest van de middag met die kinderen doorgemaakt. Paardje spelen, vliegtuigje, aan de armen swingen, handje klap etc. ik was een soort levende speeltuin. Ook had ik cadeautjes mee genomen, o.a. tekenpapier, stiften, kleurpotloden, ballonnen enz. Die glimlach die je dan krijgt op zo’n kinds gezicht is goud waard.

Blij met papier en stiften

Een andere dag heb ik van alle kinderen foto’s gemaakt. Ze werden één voor één door Barnabas, de tuinman, op een stoeltje gezet. Van elk kind kreeg ik wat achtergrond te horen.

Stephen van 6 jaar heeft net een operatie achter de rug. Hij had een steen in zijn blaas waardoor hij veel pijn had bij het plassen. De operatie is goed verlopen en nu doet hij weer goed mee op de pre-school. Zijn grootmoeder komt hem elke maand bezoeken.

Voor Harrison van 3 jaar is een echtpaar gevonden in Kitwe dat hem graag wil adopteren. Hij is er al even op bezoek geweest. Het papierwerk duurt echter erg lang.

Verdrietig is dat Ruth is vertrokken naar een ander instituut, omdat ontdekt is dat ze hiv-positief is. Hierdoor heeft ze veel extra aandacht en medische zorg nodig. Dat kunnen ze hier niet geven.

Ireen is aan het herstellen van kinkhoest. Ze was erg ziek, omdat ze bij haar geboorte niet was ingeënt tegen kinkhoest. Gelukkig knapt ze nu weer op.

Toen alle kinderen op de foto waren geweest, ging het spelen weer verder. De foto's spreken voor zich.

Ik zou daar echt gemakkelijk nog een extra week bij die kinderen kunnen zijn. Juist nu ze nog zo jong, actief en nieuwsgierig.

Ik kan me eigenlijk niet voorstellen dat ik ook zo'n jongetje hier in het weeshuis was.

Toen zat mijn tijd in Zambia er al weer op en reisde ik boordevol verhalen en nieuwe ervaringen terug naar huis.

Het was goed om te zien dat het weeshuis waar ik het eerste jaar van mijn leven gewoond heb, nog altijd kinderen opvangt en een toekomst geeft. Ik heb gezien dat dat in Zambia nog steeds hard nodig is. Ook was het bijzonder om twee weken in Kabwe te verblijven; de stad waar ik geboren ben. En fantastisch dat er mensen zijn zoals Amalia die haar leven in dienst van de medemens stelt.

Zambia is en blijft een land dat me keer op keer ten volle raakt, fascineert en inspireert. Mijn land!"

Tot zover de verhalen van Bart. Meer over zijn reis is te lezen op zijn blog bartkonig.reismee.nl.

Op onze website staan meer foto's die Bart in Kabwe en Ndola gemaakt heeft: www.langlevehetzambiaansekind.nl

Stichting 'LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND'

Leonard Roggeveenstraat 49, 6708 SL Wageningen
hetzambiaansekind@planet.nl; www.langlevehetzambiaansekind.nl
bankrekeningnummer: 39 70 72 694